

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19171/2022
23.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Ташевски адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, којег заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1566/22 од 01.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1566/22 од 01.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1566/22 од 01.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 208/20 од 12.05.2022. године којом је утврђено право јавне својине туженог на 464/3336 делова парцеле .. уписане у лист непокретности .. КО Ветерник, на парцелама .., .. и .. уписаним у лист непокретности .. КО Ветерник и на .. делова парцеле .. уписане у лист непокретности .. КО Ветерник, што је тужиља дужна трпети, признати и дозволити да се на предметним парцелама у евиденцији непокретности код Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Нови Сад 1 упише јавна својина туженог (став први изреке) и обавезана тужена да тужиљи исплати износ од 17.269.915,68 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате (став други изреке) и износ од 521.150,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се паушално – без конкретног навођења процесне одредбе коју другостепени суд није применио или је погрешно применио, неосновано указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из става 1. означене одредбе која је учињена у другостепеном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у катастру непокретности уписана као сувласница парцела .. и .. и као власница парцела .., .. и .., све у КО Ветерник. Означене парцеле налазе се у грађевинском подручју насеља Ветерник и обухваћене су Планом детаљне регулације „Ветерничка рампа“ из 1996. године са изменама из 2003. и 2009. године, као и Планом генералне регулације простора за породично становање у западном делу Новог Сада из 2012. године. Право својине на наведеним парцелама тужила је стекла наслеђивањем имовине свог оца који је, као власник парцеле веће површине исту парцелисао и тако добијене делове стављао у промет, осим оних делова који су планским актима били предвиђени за улицу. Парцеле су приведене планској намени – парцела .. КО Ветерник је део улице ... која је делимично асфалтирана и опремљена комуналном инфраструктуром, а остале парцеле чине улицу ... која је у потпуности асфалтирана и комунално опремљена. Тржишна вредност 1 м² ових парцела износи 16.741,39 динара, а укупна накнада која тужилци припада износи 17.269.915,61 динар.

На овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 10. став 2. Закона о јавној својини прописано је да се добрима у општој употреби у јавној својини сматрају оне ствари које су због своје природе намењене коришћењу свих и које су као такве одређене законом (јавни путеви, јавне пруге, мост и тунел на јавном путу, улице, тргови, јавни паркови, гранични прелаз и слично). Према ставу 7. истог члана, добра у општој употреби су у својини Републике Србије, изузев путева другог реда који су у својини аутономне покрајине на чијој се територији налазе, као и изузев некатегорисних путева и улица (које нису део ауто-пута или државног пута I и II реда) и тргова и јавних паркова који су у својини јединице локалне самоуправе на чијој се територији налазе.

У конкретном случају, предметне парцеле на којима је тужила власница, односно сувласница су фактички, без спровођења управног поступка о њиховој експропријацији, приведене намени предвиђеној планским актима и користе се као улице у насељеном месту Ветерник – делу туженог Града Новог Сада. Предметно земљиште је на тај начин постало добро у општој употреби – улице, у јавној својини туженог у смислу цитираних законских одредби, а тужила је лишена права својине и зато јој припада новчана накнада у складу са чланом 58. став 1. Устава Републике Србије и чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију.

По оцени Врховног касационог суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. У ревизији туженог понављају се наводи истицани током првостепеног поступка и у жалби, због чега их ревизијски суд неће

посебно образлагати јер се на тај начин не би допринело новом или уједначеном тумачењу права.

Из тих разлога, на основу члана 414. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**